

 Ievads	3
Mīlestības formas	3
Grāmatas saturs	4
 I. Neveiksmīgas laulības cēloņi un sekas	5
Laulības mācību stunda	6
Laulība aiz aprēķina	13
Laulība bez mīlestības	16
Seksuālā nesaderība	19
Neuzticība laulībā	21
Garīgā nesaderība un atšķirīgas intereses	26
Strīdi un nesaticība	27
Kad laulātie strādā vienā darba vietā	28
Mīlestības aprakšana darbā	31
Nevēlēšanās piedot	33
 II. Mīlestības trūkuma cēloņi un sekas	37
Mīlestības trūkuma pamatcēlonis – stress „bailes mani nemīl”	38
Nepļānota grūtniecība	39
Bērna audzināšana bez īsto vecāku klātbūtnes	41
Bērna augšana nepilnā ģimenē	43
Bērna augšana ģimenē bez mīlestības	47
Bērna sodīšana	48
Bērna seksuāla izmantošana	49
 III. Attiecību veidošana	51
Iepazīšanās vietas	52
Mīlestība un sekss pusaudžu gados	55
Pirmās mīlestības spēks	57
Partnera aizvietošana	59
Attiecību uzsākšana ar precētu vai civilaulībā esošu partneri	61
Bailes no attiecībām	62
Mātes vai tēva lomas uzņemšanās	64
Lepnība un kauns attiecībās	65
Neveiksmīgu attiecību pieredze	66
Abortu sekas	67
Prostitūcijas sekas	68
Kā veidot attiecības?	69
 IV. Poligāmija jeb paralēlo attiecību dzīve	71
Kāpēc attīstās neoficiālā poligāmija?	72
Vēlme uzsākt attiecības ar mīļāko	73
Attiecības ar vīra draugu vai sievas draudzeni	76
Attiecības ar vīra radnieku vai sievas radnieci	79
Vēss partneris	80
Laulība pienākuma dēļ	86
Kāpēc cilvēkam nedrīkst būt paralēlas attiecības ar vairākiem partneriem?	82
Kā paralēlās attiecības mainīt uz laimīgu laulību ar vienu partneri?	83

 V. Šķiršanās	85
Šķiršanās būtība un sekas	86
Garlaicība attiecībās	89
Partneru garīgo ceļu nesakritība	90
Partnera neatbilstība ideālam	92
Alkoholisms vai citas atkarības problēmas	93
Iemīlēšanās citā partnerī	94
Greizsirdība jeb neuzticēšanās	98
Kā pārvarēt krīzi laulībā?	99
 VI. Mīlestības ilūzija	101
Mīlestības ilūzijas stadijas	102
Pieķeršanās tīkli	103
Šaubu pinekļi	105
Kaisles tīkli	108
Civillaulības tīkli	109
Otras pusītes atpazīšana jeb dzirkstelīte attiecībās	111
Karmiskās attiecības	113
Draudzība bez seksa	115
No mīlestības līdz naidam jeb vilšanās mīlestībā	116
Mīlestība starp viendzimuma partneriem	118
 VII. Mīlestības mācība	121
Kas ir mīlestība?	122
Mīlestības enerģijas plūsmas barjeras	123
Piedošanas prakse	127
Kā būt laimīgam laulībā?	130
Mīlēt sevi	134
Mīlestības izpausmes aspekti	135
Mīlestības ceļš	141
Sirds atvēršana mīlestībai	144
Kā mācīt Mīlestības mācību bērniem?	146
 Nobeigums	149
Pielikums	152
Literatūras saraksts	157

Pastāv viedoklis, ka mīlēt nevar iemācīt, kā arī pretējs viedoklis, ka mūsdienu jaunatnei būtu jā mācās mīlestības

mācība. Tikai neviens nav noteicis, kas mīlestības mācībā būtu jā mācās. Mums patiešām mīlestība nav jā mācās, jo tā ir katra cilvēka visdziļākajā būtībā, bet mums cilvēkam ir jā mācās atvērt sirdi mīlestībai. Pēc savu Skolotāju sniegtajām mācībām esmu izveidojusi mīlestības mācības saturu. Tas ir pirmais mēģinājums apkopot Skolotāju mācīto par mīlestības būtību, nosaucot to par Mīlestības mācību.

Sērijas „Piedošanas mācība” grāmatās vairākas reizes esmu runājusi par mīlestības būtību un tās trūkuma sekām, jo piedošana iet roku rokā ar mīlestību – bez mīlestības nevar piedot, bet mīlēt nevar, ja nav piedots. Tā kā šī grāmata ir veltīta tikai vienai mīlestības šķautnei – erotiskajai mīlestībai, šajā sadaļā es īpašu uzmanību pievērššu mīlestības mācībai ģimenē, t.i., kā izveidot laimīgu laulību, kurā partneri viens otru mīl, jeb kā erotisko mīlestību attīstīt līdz patiesas mīlestības līmenim.

Kas ir mīlestība?

Reiz kāds Dievturu pārstāvis, kurš uzskatīja, ka jēdzieni „mīlestība” un „piedošana” latviešu tautai ir sveši, ka tie esot ievazāti no austrumiem, man jautāja: „Kas ir mīlestība?” Es apjuku, jo nekad nebiju īpaši domājusi par mīlestības definīciju, jo sapratu, ka mīlestība ir visur un visā, bet kā precīzi to aprakstīt? Dievturi mans skaidrojums neapmierināja, bet es nevarēju viņam piekrist, ka mīlestība ir izdomājums. Es patiešām cienu Dievturu aktivitātes, viņi rūpējas par latviešu tautas vēsturiskā kultūras mantojuma saglabāšanu, tomēr viņa teiktais manī radīja iekšēju protestu un neizpratni. Pēc tam, ilgi domājot par mīlestības jēdzienu, vēlreiz pārļausot savu Skolotāju mācības, esmu nonākusi pie mīlestības definīcijas: „Mīlestība ir Dievišķā enerģija. Visums ir pilns mīlestības enerģijas. Mīlestība ir labklājība. Mīlestība ir taisnīgums. Mīlestība ir patiesība. Mīlestība ir sēkla, kas dzen asnu un zaļo. Mīlestība ir zieds, arī auglis ir mīlestība. Mīlestība ir brīvība, nevis īpašums. Mīlestība ir svētība, nevis izkalpošanās. Mīlestība ir klusēšana. Dzīve ir tikai mīlestība. Mīlestība ir ēkas ar nosaukumu „Dievs” pamati. Dievs ir mīlestība. Mīlestība ir Dievs. **Mīlestība ir viss.**”

vis īpašums. Mīlestība ir svētība, nevis izkalpošanās. Mīlestība ir klusēšana. Dzīve ir tikai mīlestība. Mīlestība ir ēkas ar nosaukumu „Dievs” pamati. Dievs ir mīlestība. Mīlestība ir Dievs. Mīlestība ir viss.”

Visums ir atkarīgs no mīlestības. Šķietamajā un pārejošajā pasaulē visam ir noteiktas robežas, bet mīlestība ir neierobežota. Tā ir nenosakāma, nesavtīga un nemainīga. Mīlestības plūsma dod pamatu mūsu dzīvei. Tikai mīlestība ir visa pamats. Mīlestība ir vienīgā atslēga uz svētlaimi.

Katrā cilvēkā ir mīlestība, tikai ir maz cilvēku, kuri to apzinās un ir atvēruši savu sirdi mīlestībai. Vairumam cilvēku sirds ir aizvērtas aiz daudzām durvīm, un to atvēršana dažam nav pa spēkam pat vairāku dzīvju laikā. Visu problēmu cēlonis ir traucēta vai bloķēta mīlestības enerģijas plūsma. Uz zemes laiku pa laikam notiek dažādas dabas vai tehniska rakstura katastrofas, kuru rezultātā iet bojā liels skaits cilvēku. Visas katastrofas rodas tikai viena iemesla dēļ – cilvēks nesaprot, ka viss ir Dievs, ka viņš nedrīkst nodarīt pāri dabai. Cilvēks domā, ka viņš ar saviem zinātniskajiem atklājumiem uzvarēs dabu, bet viņš maldās. Cilvēks nekad neuzvarēs dabu. Tikai tie cilvēki, kuri ir saskārušies ar dabas katastrofu, atzīst, ka tajā brīdī ir sajutušies kā niecība. Dabas katastrofas mūs māca izprast patieso mīlestību, nejaucot to ar pieķeršanos. Ja mēs mīlētu visu un visus, dabas katastrofu nebūtu. Tikai vietās, kur ir sakoncentrējusies milzīga negatīvā enerģija, un tehnokrātija ir pārņēmusi cilvēku domāšanu, dabas katastrofas ir gandrīz nenovēršamas. Cilvēks domā, ka ar tehnisko izgudrojumu palīdzību viņš varēs noteikt gaidāmās zemestrīces vietu un savlaicīgi evakuēties, bet kāpēc tad zemestrīces mūs arvien vairāk pārsteidz? Padomājiet, kāda enerģija valda mūsu valstī, un ko mēs varam darīt,

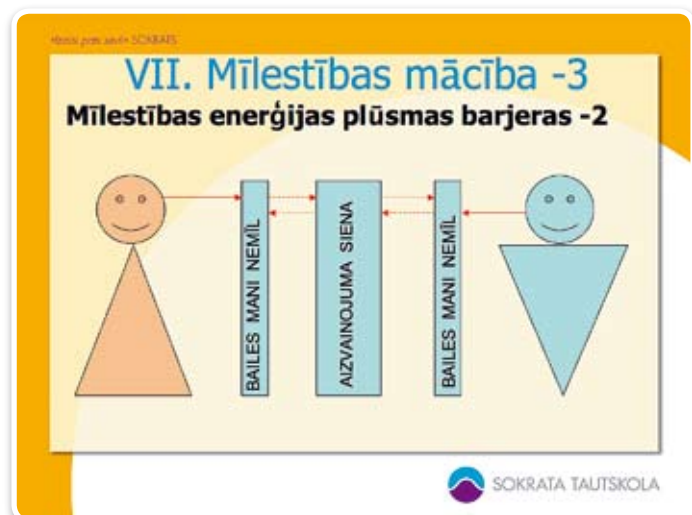
lai pasargātu sevi no dabas katastrofām? Tikai vienu – izprast mīlestības būtību un atvērt savu sirdi patiesai mīlestībai pret visām dzīvajām radībām un nedzīvajiem objektiem, kaut gan patiesībā viss ir dzīvs, jo viss ir Dievs. Jo vairāk Latvijā būs cilvēku, kuri ies garīgās attīstības ceļu, atverot savu sirdi mīlestībai, jo mazāka varbūtība, ka Latviju varētu skart kāda dabas vai tehniska rakstura katastrofa.

Tāpat mums ir jāiemācās atbrīvot savu Dievišķās mīlestības enerģiju no barjerām, kuras tās plūsmu ir aizsprostojušas, kā arī sūtīt mīlestības enerģiju visiem uz šīs pasaules. Arī lai ģimenes attiecībās valdītu mīlestība, tās enerģijas plūsma ir jāatbrīvo no barjerām, ļaujot tai netraucēti plūst pie visiem ģimenes locekļiem, bet dzīvē tieši šis ir lielākais klupšanas akmens, jo mēs sastopamies ar daudz dažādām barjerām.

Mīlestības enerģijas plūsmas barjeras

Par visbiežāk sastopamo mīlestības enerģijas plūsmas barjeru var uzskatīt aizvainojumu. Ja vīrs un sieva ir sastrīdējušies, starp viņiem visbiežāk izveidojas aizvainojuma siena. Pat ja viens no partneriem mēģina sūtīt savu mīlestību otram partnerim, aizvainojuma siena aiztur mīlestības enerģijas plūsmu. Ja mīlestība ir ļoti stipra, tad tā izlaužas cauri aizvainojuma sienai, bet enerģētiski kļūst vājāka. Abiem laulātajiem ir izjūta, ka otrs partneris viņu nemīl, un aizvainojuma siena turpina pieaugt arvien lielāka, līdz mīlestības enerģija vairs nespēj tai izlauzties cauri. Tas, ko es jums skaidroju, patiesībā ir fizika – enerģiju plūsmu shēma. Ja pie manis uz konsultāciju atnāk vīrietis, kuram ir attiecību problēmas ar sievu, tad parasti es viņam zīmēju zīmējumus par enerģiju plūsmām un to aizturošajām barjerām. Tad viņš visu saprot un vairs neuzskata mani par pestelotāju.

grūtībām tiek cauri barjerai „gribu saņemt mīlestību”, tad partnerim rodas izjūta, ka viņš saņem par maz mīlestības. Tas savukārt rada aizvainojumu. Ja abiem partneriem izveidojas aizvainojums, tad tā radītā barjera ir tik liela, ka mīlestības enerģija cauri netiek, un partneri veidojas pārliecība, ka otrs viņu nemīl, kas, kā jūs redzat zīmējumā, neatbilst patiesībai. Tāpat barjeras var radīt maldīgu iespaidu par otra partnera attieksmi pret jums.

Bieži aizvainojumu rada partnera sliktās īpašības, kuras otram partnerim šķiet nepieņemamas. Tādos gadījumos darbojas Dievišķais piesaistes likums – līdzīgs piesaista līdzīgu vai – es otrā redzu sevi. Tas gan nenozīmē, ka jūs uzreiz ieraudzīsiet sevī tās pašas sliktās īpašības, kuras piemīt jūsu partnerim, bet pavisam noteikti atklāsies, ka kādā dzīves jomā jums patiešām piemīt tādas pašas īpašības. Ja neizprot Dievišķo Polaritātes likumu, arī var rasties aizvainojums – pretējie poli pievelkas, nav vienas vienīgas patiesības uz pasaules, viss ir relatīvi. Visticamāk, ka jūs sev piesaistīsiet raksturā pretēju cilvēku, piemēram, runīga sieva parasti piesaista vīrieti klusētāju. Tas nepieciešams, lai viens no otra mācītos un attīstītos garīgi, bet arī raksturos pretējiem partneriem piemīt kopīgas

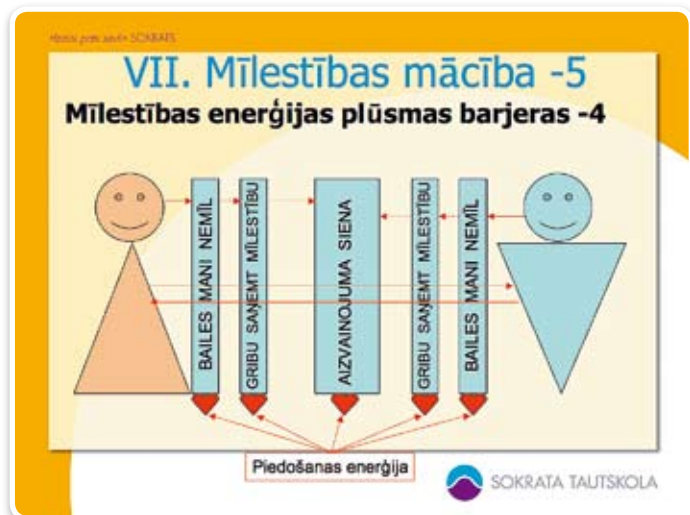
Mīlestības enerģijas plūsmas barjeras rodas no Dievišķo likumu neievērošanas. Piemēram, vēlme saņemt mīlestību ir Dievišķā Došanas-ņemšanas likuma neievērošana. Dievišķais Došanas-ņemšanas likums māca, ka mēs dodam mīlestību, lai dotu, nevis lai prasītu to pretī. Vēlme saņemt mīlestību rada barjeru. Ja abiem partneriem ir šāda vēlme, tad veidojas divas barjeras. Tā kā mīlestības enerģija ar

īpašības, jo darbojas arī Dievišķais Piesaistes likums. Tāpēc visi aizvainojumi, kuri ir radušies tikai tāpēc, ka esat raksturo pretēji, jums ir nepieciešami, lai jūs garīgi attīstītos,

bet, tā kā tie bloķē mīlestības enerģijas plūsmu, no tiem ir jāatbrīvojas ar piedošanas palīdzību, izprotot Dievišķos likumus.

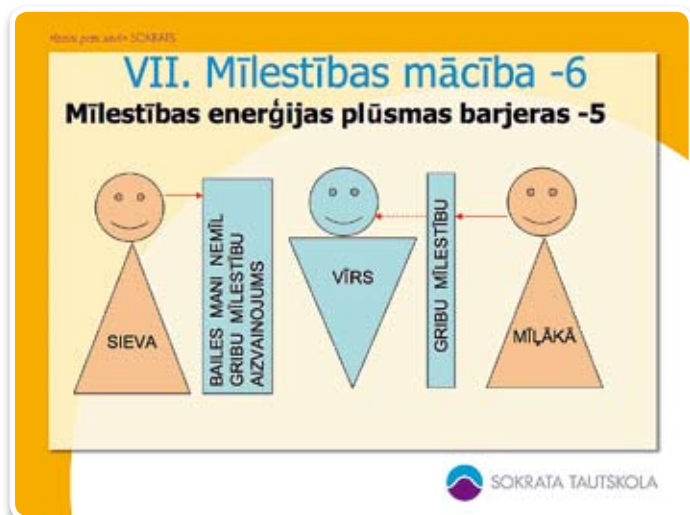

Ja cilvēks kopš bērnības ir cietis no mīlestības trūkuma, tad viņā pakāpeniski attīstās barjera „bailes mani nemīl”. Cilvēkiem, kuriem ir stress „bailes mani nemīl”, parasti veidojas vēlme saņemt mīlestību, jo viņš ilgi ir izjutis mīlestības trūkumu. Ņemot vērā Dievišķo Piesaistes likumu, parasti cilvēks, kuram ir liels stress „bailes mani nemīl”, piesaista sev partneri ar tikpat lielu stresu „bailes mani nemīl” un tikpat lielu vēlmi saņemt mīlestību. Kamēr partneri atrodas erotiskās mīlestības pirmajā iemīlēšanās stadijā, tikmēr mīlestības enerģijas plūsma, lai arī ir apgrūtināta, tomēr sasniedz otru partneri, bet nākamajās erotiskās mīlestības stadijās tā vairs netiek līdz partnerim, un izveidojas liela aizvainojuma siena. Abi partneri domā, ka otrs viņu nemīl, bet tas neatbilst patiesībai.

Lai atbrīvotu stresa „bailes mani nemīl” barjeru, vēlmes saņemt mīlestību barjeru un aizvainojuma sienu, ir jāpiedod tiem, kas radījuši stresu „bailes mani nemīl”, jāatbrīvo vēlme saņemt mīlestību, lūdzot tai piedošanu, ka esat to uzņēmis sevī, kā arī jāatbrīvo aizvainojums, kas radies tāpēc, ka mīlestība netiek saņemta.

Mīlestība un piedošana ir Dievišķās enerģijas. Piedošana ir vienīgā atbrīvojošā enerģija Visumā, savukārt mīlestība ir vispēcīgākā enerģija Visumā ar dziedinošo spēku. Ja cilvēks nevēlas piedot pāridarījumus, viņš nevar atvērt savu sirdi mīlestībai, tādēļ cilvēku piemeklē arvien jaunas problēmas. Piedošanas enerģija neitralizē visas barjeras, un mīlestības enerģija var brīvi plūst starp partneriem. Kā piedod, lasiet turpinājumā.

Bieži rodas smagi pārdzīvojumi, ja partneris otru krāpj. Piemēram, ja vīram ir mīļākā, daļa vainas ir jāuzņemas arī sievietei, jo vīrietis nevar dzīvot bez mīlestības, bet, ja sieva savu stresu un aizvainojuma dēļ nesniedz vīram mīlestību jeb patiesībā nespēj nosūtīt līdz vīram savu mīlestības enerģiju, tad vīrs mīlestības enerģiju var meklēt pie cita mīlestības avota – citas sievietes, savas mātes, dzīvniekiem vai dabas. Protams, arī vīrs ir vainīgs, jo nav atbrīvojis savus stresus un aizvainojumu, bet sievietei vienmēr ir jāatceras, ka viņas mīlestības avots ir kā baterija, kas ražo mīlestību. Vīrietim tāda avota nav. Sieviete ir devēja, vīrietis ir ņēmējs, kas barojas no mīlestības avota.

Mīlas trijstūris pārstāj eksistēt, ja abi partneri atbrīvojas no savām barjerām. Tad mīlestības enerģija brīvi plūst starp partneriem, un vīrietim vairs nav nepieciešama mīļā-

cilvēka dzīvi, mainīs savu attieksmi pret dzīvi, atbrīvojoties no savām vēlmēm, tie iepazīs patiesas mīlestības svētlaimi. Tie, kuri baudas noturēs par svētlaimi, kādā brīdī

sajutīs, ka neviena bauda vairs nespēj iepriecināt, ka kaut kas ir mainījies.

Tikpat būtiska mīlestības enerģijas plūsmas barjera ir pieķeršanās. Pieķeršanās ir partnera uzskatīšana par savu īpašumu. Tā nav Dievišķa īpašība, tādēļ tā aizšķērso mīlestības enerģijas plūsmu. Tā kā pieķeršanās rada mīlestības izjūtu, kas patiesībā ir tikai ilūzija, tad partneri, dzīvojot kopā, var teikt, ka viņi mīl viens otru, bet patiesībā viņi viens otram ir vienīgi pieķērušies. Cilvēki šo izjūtu dažkārt sauc par pieradumu. Daudzi pāri nodzīvo kopā, kaut arī nejūtas laimīgi, atrunājoties ar pieradumu, kuram ir liels spēks.

Pieķeršanās enerģijai piemīt tīkla raksturs – kas iekrīt tīklā, tam grūti no tā tikt laukā. Daudzi teiks, ka es nemaz negribu izkļūt no tīkla, man tur ir labi, bet, ja vienu partneri otra partnera pieķeršanās sāks smacēt, viņš darīs visu, lai atbrīvotos no tīkla. Visi viedie Skolotāji māca, ka mums ir jāatbrīvojas no pieķeršanās savam partnerim, saviem bērniem, un tos, kuri to negrib saprast, Dievs var sodīt ar smagu pārbaudījumu, piemēram, partnera vai bērna nāvi.

Dievišķais Pieķeršanās likums māca: tev nekas nepieder uz šīs pasaules, viss pieder Dievam. Esi pateicīgs Dievam, ka viņš tev ļauj rūpēties par Viņa daļiņām, bet vienmēr atceries, ka arī tu esi tikai daļiņa no Dieva, un tev nepieder citas daļiņas no Dieva.

Tā ir grūta cilvēces mācību stunda, jo mēs tik daudz enerģijas patērējam, lai saglabātu savus īpašumus. Valstis ir izveidotas tik daudzas dažādas institūcijas – tiesas, zemes grāmatas, zemes dienesti utt., kas pastiprina mūsu ilūziju, ka mums kaut kas pieder. Arī man juridiski pieder dažādi īpašumi, bet kopš es sapratu, ka patiesībā man nekas nepieder, ka viss pieder Dievam, ka man Dievs ir uzticējies rūpēties par šiem īpašumiem šajā laika posmā, tad es mēģinu to darīt, cik labi vien protu, paturot prātā, ka Dievs savos plānos var kaut ko arī mainīt. Ja mēs vairāk vai mazāk pieķeršanās mācību stundu esam gatavi apgūt attiecībā uz materiālajām lietām, tad attiecībā uz tuviniekiem mums to ir pavisam grūti saprast. Ja māte ir dzemdējusi bērnu, viņa uzskata to par savu īpašumu. Reta ir māte, kura ir iedziļinājusies Dievišķajos procesos un izpratusi, kā patiesībā bērns iemiesojas mātes ķermenī. Jā, mātei Dievs ir uzdāvinājis visdārgāko dāvanu uz pasaules – bērnu – un uzticējies rūpēties par viņu, bet bērns nav mātes īpašums. Tieši tas pats attiecas uz laulāto partneri. Kaut arī esat zvērējuši būt kopā, līdz nāve jūs šķirs, jūs neesat viens otra īpašums. Partneris, kurš jūt otra partnera smacējošo īpašnieka attieksmi, nevilšus sāk meklēt brīvību, un ne vienmēr brīvības meklējumos tiek izmantotas Dievišķas rīcības, ļoti bieži tās nodara partnerim sāpes. Tāpēc mums visiem ir jāapzinās, ka mums nekas nepieder un jāsāk laist vaļā valgi, kuros esam saņēmuši savus īpašumus, gan materiālajā, gan attiecību ziņā, un brīvību mēs varam iegūt tikai ar piedošanu.